Forårsudstillingen Transparens 1.maj til 12.juni

WEBKATALOG

TRANSPARENS

Udstillingen ”Transparens” på Dronninglund Kunstcenter tager udgangspunkt i et ønske om et kunstnerisk rum, hvor ro, reflektion, kontemplation og gennemsigtighed er i højsædet.

Begrebet transparens skal forstås helt bredt og både konkret og symbolsk. Vi lever i en tid, hvor det er svært at gennemskue livet og verden omkring os, og også at finde vej i verden som individer. Tiden og samfundet ændrer sig konstant. Vi leder efter en form for ro i sindet og ikke mindst en mulighed for at forholde os til os selv og hinanden og forstå vores plads i samfundet. Kunsten kan tilbyde os et rum, hvor vi kan reflektere og gå i ro. Et sted, hvor det enkelte værk enten konkret eller i overført betydning giver transparens og plads til overvejelse over os selv i forhold til værket.

Denne udstillings stille budskab er, at vi i eftertanken, sansningen og mødet med gennemskueligheden gives mulighed for at stoppe op og mærke efter. I en hektisk og stresset samtid med en enorm global informationsmængde om både godt og skidt har vi brug for et sted at trække vejret og tage skønheden og omtanken ind.

Det transparente kunstneriske udtryk er i stand til at give en visuel gengivelse af lys, rum og volumen både her og på ”den anden side”, og derved opstår en fornemmelse af virkelig at kunne ”se”, hvad enten værket faktuelt er transparent eller det modsatte, hvilende i sin tyngde. Og at kunne se er første skridt i en refleksiv forholdemåde overfor samtiden.

Det interessante er, at transparensen dækker over noget, der befinder sig ”bagved” fremtrædelsesformen; der er mere end det, der først møder øjet. Måske er det en åbning til en større forståelse af vores eksistens, en erkendelse af, at skønheden og sansningen kan bringe os i ro og formå at få os ind i et refleksivt rum, hvor vi - måske - finder flere sandheder, verdener og måder at forstå os selv og hinanden på. På sin vis giver værkoplevelsen på denne udstilling mulighed for både at møde værket helt nært og samtidig fornemme uendeligheden i betydningslagene.

Udstillingen sætter fokus på indsigt og fordybelse, og de 13 medvirkende kunstnere har alle overordnet forholdt sig til begrebet transparens i deres værker. Initiativtager til udstillingen ”Transparens”, kunstneren Ann-Lisbeth Albek Sanvig, har i samarbejde med kurator Connie Boe Boss sat holdet af professionelle, anerkendte og dedikerede samtidskunstnere. Disse samtidskunstnere vil af Connie Boe Boss blive kurateret ind i Dronninglund Kunstcenters udstillingsrammer.

Connie Boe Boss

MIA-NELLE DRØSCHLER

Mia-Nelle Drøschler maler, tegner, skriver, performer og installerer.
Natur og underbevidsthed er de gennemgående temaer i hendes praksis, hvor hun i et spontant og umiddelbart formsprog undersøger relationen mellem de to. Stærk kolorisme i værkerne udført både på lærred og direkte på væg, loft eller gulv er karakteristisk for hendes malerier.

Kunstnerens værker vidner om et indre ophav, hvor fantasidyr eller blomster svæver som symboler. Alle tegninger er i kontrast til hendes malerier udført i sort/hvid, men stadig med et fokus på at udtrykke sig i et narrativ.

I am done chasing my demons

INGER ODGAARD

Alle mine værker er rumlige og transparente skulpturer bestående af huller og mellemrum og strukturerne imellem dem. Det giver beskueren mulighed for at se ind i og igennem skulpturen og se det, der bærer den, og dens aftryk - eller skygge.

Jeg vil gerne åbne op, så vi kan se og fornemme det, vi ikke ser.

At livet og vi mennesker rummer meget mere end det, som er synligt for øjet.

At helheden er større end det, som blot kan ses, men også rummer det, som kan føles og sanses.

Alle min skulpturer er strikkede former, hvor garnet og maskerne skaber en gennemsigtighed af tråde og mellemrum.

In between Spaces

KRISTIN ROMBERG, NORGE

Belong

”Belong”

Verkene som Kristin Romberg viser på Dronninglund kunstcenter er en del av et større prosjekt, som kunstneren har jobbet med de siste 3 årene. Hun har montert en collage av malerier som henger fritt på snorer i lag på lag. Med tittelen ønsker kunstneren å peke på viktigheten med å ta vare på hverandre og det rundt oss. Alle arbeidene er abstrakte med klare referanser til naturen. Hun er opptatt av, at vi mennesker hører til naturen og må ta vare på den som en del av oss. Vi mennesker er også natur.

Romberg er inspirert av abstrakt ekspresjonisme (New York School), og når hun arbeider, er det som en slags performance hvor hun beveger seg i og rundt maleriet. Hun sier at hennes motivasjon for å skape maleri kommer innenifra med klare føringer fra stedet hun befinner seg på. «Når jeg maler, er det som en rituell dans, hvor hvert strøk og hver gest er direkte forankret i det jeg har opplevd. Det er en indre kraft som driver meg til å skape akkurat det jeg gjør. Jeg er til stede, opplever, sanser og tar inn – for deretter å prosjektere det ut på lerretet.

LENE JUHLER

Idéen til at begynde at flette og klippe i lærredet opstod på Danmarks Industrimuseum, hvor jeg havde en måneds Artist in Residency ophold. Der kunne jeg arbejde og undersøge materialer, teknikker og metoder.

Jeg var blevet træt af det traditionelle maleri, var gået lidt i stå og havde brug for at frigøre mig og opdage maleriet på en helt ny måde.

Jeg klippede i gamle færdige og nymalede malerier og endte med at klippe dem helt i stykker, i strimler. Jeg flettede, limede og samlede dem igen. Det var en voldsom hård proces, og til min egen overraskelse, begyndte jeg at nyde processen og se muligheder med den metode, jeg havde udviklet.

De tre" Ikat Painting" malerier jeg har med på udstillingen er en del af denne teknik, hvor jeg er gået endnu yderligere til værks ved også at male ovenpå værkerne, så der opstår endnu flere lag, som gør, at vi kan gå bagom, se nye rum og give fantasien lov til at løbe i forskellige retninger. Med de hængende baner bliver værkerne næsten opløst og forandrer sig, afhængig af hvilken baggrund og forgrund de befinder sig i.

Jeg kan lide, at min metode, min teknik og de forskellige lag

Ikat painting

har tydelighed og autenticitet, og jeg håber, metoden kan være en åbning til at kunne bevæge sig ind i værkerne og mærke energien.

TINA HVID

På udstillingen ”Transparens” viser jeg skulpturer, der på forskellig måde leger med gennemsigtighed eller det modsatte: Uigennemtrængelighed.

Med mine seneste værker har jeg arbejdet med at integrere begge dele. Skulpturerne viser med deres massive tyngde en solid jordforbindelse, mens de op ad bliver lette, skrøbelige og gennemsigtige.

Tyngde og lethed er to faktorer, der påvirker, hvordan mine skulpturer opleves, og jeg ønsker at møde publikum med begge dele, eftersom de to ting er en del af ethvert menneskes liv.

Mit ønske er, at beskueren spejler sig selv i disse kvaliteter og på den måde ser sig selv.

Generelt er jeg optaget af skulpturens og herunder glasurens signalværdi, og ofte giver jeg mine værker titler, der understøtter dette og fortæller hermed noget om vores liv og vores vilkår som mennesker.

MARIE RETPEN & BEGITTE LYNGE ANDERSEN

Et ægte menneske

Værket omhandler grænselandet mellem det offentlige rum og den private sfære fortalt gennem en poetisk og sanselig installation med kropslige referencer.

Et ægte menneske indeholder flere lag. Der er lag, vi med glæde viser frem, dem ingen normalt får at se, og de lag, hvor vi inviterer helt ind uden filter og viser mere, end folk måske har lyst til at se. I denne installation befinder vi os i det sidstnævnte lag, hvor de besøgende kommer helt ind i privaten, ind under huden, hvor organerne og de private gemakkers måltid bliver til ét.

Udstillingens fortællinger og udtryk er skabt i tæt dialog mellem de to kunstnere, Begitte Lynge Andersen og Marie Retpen, der med hver deres faglige ståsted indenfor blæst glas, skulptur, tekstil og grafik ansporer og inspirerer hinanden.

MATILDE DUUS

Et centralt element i mine værker er at udforske den todimensionelle forms rumlighed, samt transparente materialers fysiske og metaforiske egenskaber.

Værkerne på denne udstilling refererer til øjet som både æstetisk objekt og biologisk mekanisme. I serien Forbindelser udgør en rumlig streg skulpturerne. To glasobjekter hviler på dem. Det kan være forbindelsen mellem to øjenæbler eller hjernehalvdele. Ligeledes peger titler og de geometriske former i de væghængte glasværker på forbindelsen mellem to dele og henviser til det måske mest komplekse sanseapparat vi har, nemlig synet.

Gennem glasset i mine værker ser jeg en mulighed for at beskue verden med et forstærket blik. Tænk bare på brilleglas, vinduesglas, kameraets linse eller øjets egen nethinde. At arbejde med glas er kommet som en naturlig følge af en tidlig interesse for transparens og afføder en række arbejder, hvor glasset giver krop til fænomener og genstande. Jeg er interesseret i forholdet mellem lys, materiale og beskuer, og dér hvor fortællinger flettes sammen i en bevægelse mellem materiale og emne.

ANN-LISBETH ALBEK SANVIG

På udstillingen "Transparens" viser jeg en serie oliemalerier med titlen "The flowers of Afghans are vanishing".
I mine motiver er jeg generelt optaget af og undersøger de fortællinger, der er med til at definere os som mennesker, og hvorfor.

"The flowers of Afghans are vanishing"

Maleriernes tematik opstod i forbindelse med Talibans magtovertagelse i Afghanistan. De forfærdelige scener derfra, som vi blev vidner til, berørte mig meget.

Især kvinderne, som nu igen blev frarøvet deres demokratiske og fundamentale rettigheder, forsvandt fra gaderne, blev lukket inde i deres hjem og kan nu kun ses i små glimt.
For mig har det en ekstra dimension, da jeg er vokset op med min mormors fortælling om hendes tid i koncentrationslejr under anden verdenskrig, hvor hun også blev frarøvet sine demokratiske og fundamentale rettigheder.

I mit maleri undersøger og eksperimenterer jeg med koblingen mellem det klassiske maleri og et mere abstrakt udtryk. På den måde opnår jeg på en og samme gang en symbiose mellem farverne og motivet - og en dualisme imellem to i princippet forskellige måder at udtrykke sig på – det klassiske og det abstrakte. I forhold til arbejdsprocessen i mine værker er jeg optaget af at arbejde med kontrasterne mellem mange transparente lag og de mere uigennemsigtige og lukkede.
Min intention er at opnå et dynamisk, æstetisk og sanseligt udtryk, der har en følelsesmæssig og oplevelsesmæssig dybde og mit håb er, at mine værker går i dialog med dem, der kigger på dem.

NANNA RIIS ANDERSEN

Omdrejningspunktet for Nanna Riis Andersens arbejde er kroppens indre strukturer udfoldet gennem tegning og maleri. Med inspiration i den menneskelige anatomi og naturens mønstre skaber hun minutiøse værker, der ofte fremstår som en form for kortlægninger af kroppens anatomiske opbygning og netværk.

Forholdet mellem det opløste, og dét, der er ved at samle sig på ny, er en gennemgående tematik i Riis Andersens kunstneriske praksis, hvor undersøgelser af kroppen i forhold til de forskellige rum, der omgiver den, er centrale. Den opløsende energi er samtidig den samlende, og det er denne dobbeltrettede kraft, dér hvor alting bryder sammen for at genopstå, som værkerne tager afsæt i. Nanna Riis Andersen kombinerer blandt andet flydende tusch, akryl, farveblyant og kuglepen i sine værker, med særligt fokus på farvernes undertoner og transparens.

Hun er optaget af at arbejde med kontrasterne mellem mange transparente lag og de mere uigennemsigtige og lukkede. Hendes intention er at opnå et dynamisk, æstetisk og sanseligt udtryk, der har en følelsesmæssig og oplevelsesmæssig dybde, og hendes håb er, at hendes værker går i dialog med dem, der kigger på dem.

JANNE MIKKELSEN

På udstillingen viser jeg tekstile værker, som går fra meget høj grad af transparens til høj grad af tæthed, vel og mærke med brug af stort set de samme tekstile materialer. Mine værker elsker lys og fremstår æteriske og sætter skub i beskuerens sanseapparat.

Generelt er farver, tekstur og transparens vigtige elementer i opbygningen af de tekstile lag, der med montering på gjordbånd samles til et værk. Jeg syr kun i hånden og har som dogme, at alle rester skal bruges!
Jeg viser værker på væg og værker ude i rummet.

CHRISTINE LYHNE

Christine Lyhne arbejder med papir som primært materiale. Det er både skrøbeligt og stærkt og har evnen til at lade sig bøje og forme i flere dimensioner.

Med symaskine monterer kunstneren udstansede figurer til væghængte 2D- eller 3D-collager. Hun har en dyb interesse i samspillet mellem form og farve, lys og skygge og teksturer og finder samtidig en meditativ tilfredsstillelse i den fysiske, ofte tidskrævende, udførelse af værket. Udgangspunktet er konkret og minimalistisk udført i repetitive systemer, hvor tråden efterlades utrimmet som en forklaring på, hvordan værket er opstået fra start til slut.

I udstillingen "Transparens" bruger Christine Lyhne matte materialer, skygger og lys til at understrege begrebet gennemsigtighed.

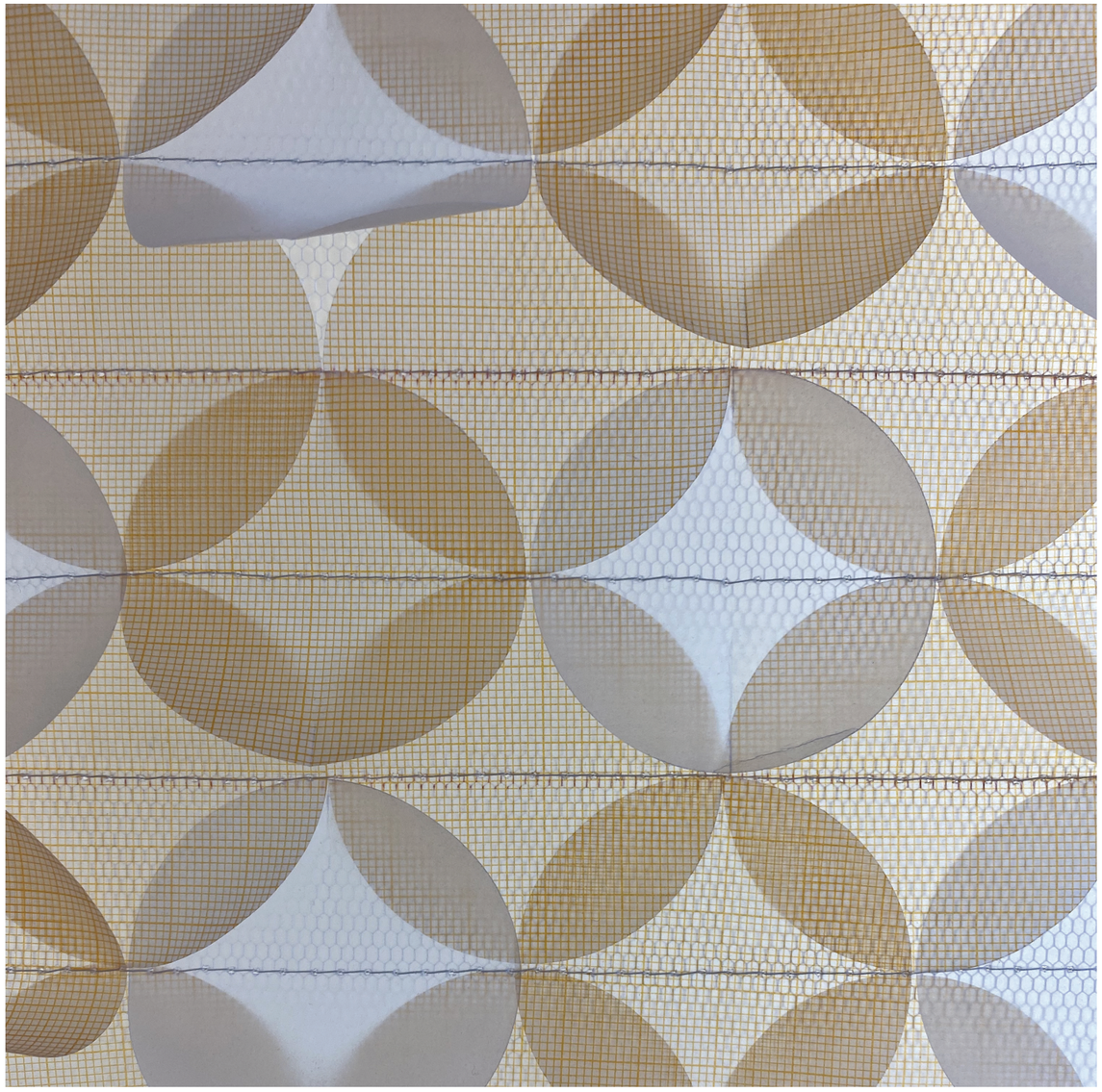

LENE WINTHER

Til udstillingen "Transparens" har jeg lavet en serie værker, hvor omdrejningspunktet er styrkeforholdet mellem stof, keramik og plade. Jeg er interesseret i deres indbyrdes styrke- og afhængighedsforhold samt tyngden, de udsættes for. Med forskellige formmæssige greb presser jeg de involverede materialer til det yderste, så deres bæreevne kommer på prøve.

Værkerne spænder fra lofts- og væghængte vugger, hængekøjer og lukkede hylstre til plader i træ, natursten og beton, der uanset udformning bærer på tyngende udefinerbare keramiske former.

Fænomenet, der udspiller sig, kan lede tanken hen på et laboratorium, et væksthus eller en science-fiction-kulisse, der bærer på livsformer i modning.

Derudover har jeg leget med ideen om, at stoffet er som huden, der beskytter og holder på kroppens masse, der både tæller en hård albue, et ribben, et blødt bryst eller et indre organ. De keramiske former kan derfor ses som antydninger af anatomiske dele eller som naturens grundformer, der med deres indefrakommende spænding og kraft bevirker, at noget er på spil for begge parter - der både tilsløres og afsløres. Uanset graden af transparens vil noget altid skinne igennem.